

НОМАИ ЯКУМИ ҲАВВОРИИ МУҚАДДАС ПЕТРУС БОБИ ЯКУМ

Уқубати масеҳиён имонро мустаҳакам мекунад ва сӯи начот мебарад.

1. Перус, ки ҳаввориИ Исои Масеҳ аст, ба ғарибоне ки дар вилоятҳои Понтус, Ғалотия, Каппадокия, Осиё ва Битуния пароканда мебошад,
2. Ва мувофиқи табиноти пешакии Худои Падар, бо тақдиси Рӯҳ, барои итоат ва пошидани Хуни Исои Масеҳ интиҳоб шудаанд: файз ва осоиштагӣ бар шумо фаровон бод.

Дар бораи умеди пур аз ҷалолИ имондорон.

3. Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки бо марҳамати бузурги Худ, ба василаи эҳёи Исои Масеҳ аз мурдагон, моро аз нав ба вучуд овард барои умеди зинда,
4. Барои мероси бефано, пок ва пажмурданашаванда, ки дар осмон барои шумо маҳфуз аст,
5. Ки бо қуввати Худо ба воситаи имон нигоҳ дошта мешавад барои начоте ки муҳайё шудааст, то ки дар замони охир ба зухур ояд.
6. Дар ин бора шодӣ кунед, дар сурате ки ҳоло, агар лозим шавад, аз озмоишҳои гуногун андаке андӯхгин мешавед.
7. Имони шумо аз тилло, ки бо вучуди озмуда шуданаш дар оташ ҳам фанӣ мебошад, гаронбаҳотар аст. Ин имон аз имтиҳон мегузарад ва барои ҳамд ва шавкат ва ҷалол дар вақти зуҳури Исои Масеҳ холис ба миён меояд.
8. Шумо Ёро надида дӯст медоред, ва агарчи Ёро ҳанӯз надидаед, ба Ё имон меоваред ва бо шодмонии молакалом ва пур аз ҷалол шодӣ мекунад
9. Ва ба мақсади имони худ, яъне ба начоти ҷонҳотон ноил мешавед.
10. Тафтишот ва тадқиқоти анбиё ба ҳамин начот таалуқ дошт, ва онҳо файзеро, ки барои шумо табин шуда буд, пешгӯй кардаанд.
11. Онҳо тадқиқ намудаанд, ки кадом ва чӣ гуна замонро Рӯҳи Масеҳе ки андаруни онҳо буд, нишон додааст, вақте ки Он аз уқубатҳои Масеҳ ва аз ҷалоле ки баъд аз он фаро хоҳад расид, пешакӣ хабар меод.

12. Ба онҳо ошкор шуда буд, ки на ба худашон, балки ба мо хизмат кардаанд дар хусуси он чи ҳоло ба шумо мавъиза шудааст ва воситаи онҳое ки Рӯҳулқудси аз осмон фиристодашуда ба шумо башорат додаанд, яъне он чи, ки фариштагон мехоҳанд андарунаш назар андозанд.

Тақдиси имондорон ба воситаи хуни қурбони Масеҳ.

13. Бинобар ин, камари акли худро маҳкам баста ва хушбӯр шуда, ба файзе ки дар вақти зуҳури Исои Масеҳ ба шумо ато хоҳад шуд, комилан умедвор бошед.
14. Ҳамчун бачагони фармонбардор, ба ҳавасҳои пештарае ки дар вақти нодонии худ доштед, мувофиқат накунед,
15. Балки, чунон ки Даъваткунандаи шумо мақаддас аст, худатон низ дар тамоми рафторатон муқаддас бошед,
16. Зеро ки навишта шудааст: “Муқаддас бошед, чунки Ман муқаддас ҳастам”.
17. Ва агар шумо Ёро Падар мехонед, ки бе рӯйбинӣ ҳар касро аз рӯи аъмолаш доварӣ мекунед, пас замони ғурбати худро бо худотарсӣ бигзаронед,
18. Чун медонед, ки шумо на бо фидияи нуқра ё тилло харида шудаед аз ҳаёти ботиле ки аз падарони худ мерос гирифтаед,
19. Балки бо Хуни гаронбаҳои Масеҳ, ҳамчун барраи беайб ва пок,
20. Ки пеш аз таъсиси ҷаҳон пешакӣ таъин шуда буд, лекин дар замони охир барои шумо зоҳир шудааст,
21. Ки ба воситаи Масеҳ шумо ба Худое имон овардаед, ки Масеҳро аз мурдагон эҳё кард ва ба Ё ҷалол бахшид, то ки шумо ба Худо имон ва умед дошта бошед.
22. Чун ҷонҳои худро бо итоати ростӣ ба воситаи Рӯҳ барои бародардӯстии бериё пок кардаед, доимо якдигарро аз самими қалб дӯст бидоред,
23. Ҳамчун касоне ки аз нав ба вучуд омадаед на аз тухми фонӣ, балки аз тухми бефано, ба василаи каломи Худо, ки зинда аст ва то абад боқист.
24. Зеро ки ҳар ҷисм мисли алаф аст, ва ҳар ҷалоли одамӣ мисли гули алаф; алаф хушк мешавад, ва гули он мерезад;
25. Аммо каломи Худованд то абад боқист. Ва ин аст он каломе ки ба шумо мавъиза шудааст.

БОБИ ДУЮМ

Дар бораи нашъунамо ёфтан дар ҳолати масеҳӣ.

1. Пас, ҳар кина ва ҳар макр ва риё ва ҳасад ва ҳар бадгӯиро аз худ дур карда,
2. Чун кӯдакони навзод муштоқи шири поки калом бошад, то ки аз он барои наҷот нашъунамо ёбед,
3. Агар ҳақиқатан чашидаед, ки Худованд некӯст.

Қавми Худо бар ҳасби аҳди ҷадид.

4. Ва чун наздик мешавед ба Ў, яъне ба санги зиндае ки одамон рад кардаанд, вале Худованд онро баргузид ва гаронбаҳо мешуморад,
5. Худатон низ, ҳамчун сангҳои зинда, аз худ хонаи рӯҳонӣ, қаҳонати муқаддас барпо намоед, то ки қурбониҳои рӯҳонии мақбули Худоро ба василаи Исои Масеҳ тақдим кунед,
6. Зеро ки дар Навишта гуфта шудааст: "Инак, Ман дар Сион санги зовия мегузoram, ки баргузида ва гаронбаҳост; ва касе ки ба Он имон оварад, хичил нахоҳад шуд".
7. Пас, Он барои шумо, имондорон, чизи гаронбаҳост, аммо барои беимонон сангест, ки меъмрон рад кардаанд, лекин он санги сари гӯшаи бино гардидааст,
8. Ва санги пешпо ва саҳраи васваса, зеро ки онҳо, ба калом итоат накарда, ба ин санг пешпо меҳӯранд, ки барои ҳамин ҳам таъин шудаанд.
9. Лекин шумо насли баргузида, қаҳонати шоҳона, халқи муқаддас, қавме ҳастед, ки мулки азизи Худо доништа шудаед, то аз камолоти Ў, ки шуморо аз зулмот ба рӯшноии аҷоибии Худ даъват намудааст, нақл кунед,
10. Шумо, ки як вақте қавм набудед, вале ҳоло қавми Худо ҳастед; як вақте аз марҳамат маҳрум будед, вале ҳоло ба он ноил шудаед.

Муҳоҷирати имондорон ҳамчун ғарибон дар он дунья.

1. Муҳоҷират дар миёни халқҳо.

11. Эй маҳбубон! Аз шумо, ҳамчун ғарибон ва муҳочирон, хоҳишмандам, ки аз ҳавасҳои чисм, ки бар зидди ҷон қиём мекунанд, парҳез намоед.
12. Ва дар миёни халқҳо умри некӯкорона ба сар баред, ки онҳо ба ҷои он ки дар ҳақи шумо ҳамчун бадкирдорон бадгӯй кунанд, аъмоли некотонро дида, Худоро дар рӯзи тафакқуд ҳамду сано хонанд.

2. Ўҳдадориҳо нисбат ба ҳукуматдорон.

13. Пас, ба хоҳири Худованд ба ҳар сарвари одамӣ итоат намоед: хоҳ ба подшоҳ, ҳамчун ҳокимияти олий,
14. Хоҳ ба ҳокимон, ҳамчун касоне ки аз ҷониби вай фиристода мешаванд, то ки ҷинояткоронро ҷазо диҳанд ва некӯкоронро тақдир кунанд,
15. Зеро чунин аст иродаи Худо, то ки мо бо некӯкориҳои худ даҳони ҷаҳолати мардуми беандешаро маҳкам кунем,
16. Ҳамчун касони озод, на ҳамчун касоне ки аз озодӣ барои рӯпӯш кардани бадӣ истифода мебаранд, балки ҳамчун бандагони Худо.
17. Ҳамаро ҳурмат кунед, бародариро дӯст доред, аз Худованд тасед, подшоҳро иззат кунед.

3. Сухане ба хизматгорон: намунаи ибрати Масеҳ дар андӯҳи ноҳақ.

18. Эй хизматгорон, бо камоли тарс ба оғоёни худ итоат намоед, на танҳо ба оғоёни нек ва фурӯтан, балки ба оғоёни саҳтгир низ.
19. Зеро савоб аст, ки кас аз рӯи вичдон ба хоҳири Худо андӯҳгин шуда, ноҳақ уқубат кашад.
20. Зеро ҷӣ фаҳре ҳаст агар шумо барои кирдори бад шаллоқ хӯрда тоқат кунед? Аммо агар барои некӯкорӣ уқубат кашада тоқат кунед, ин мақбули Худост.
21. Зеро ки шумо барои ҳамин даъват карда шудаед, чунки Масеҳ низ барои шумо уқубат кашада, ба шумо намунаи ибрат боқӣ гузошт, то ки аз паи Ў равона шавед:
22. Ў гуноҳе накардааст, ва дар забонаш макре набуд.

23. Гирифтори бадгӯй гардида, Ў чавобан бадгӯй намекард; азоб
кашида, таҳдид намекард, балки Худро ба Довари Одил
месупурд;
24. Ў шахсан гуноҳҳои моро дар Бадани Худ ба дор бардошт, то
ки мо аз гуноҳҳо фориғ шуда, барои адолат зиндагӣ кунем: шумо
аз ҷароҳатҳои Ў шифо ёфтед.
25. Зеро ки шумо мисли гӯсфандони гумшудае будед, лекин ҳоло
сӯи Чӯпон ва Нозири ҷонҳои худ баргаштед.

БОБИ СЕЮМ

4. Сухане ба занону шавҳарон.

1. Ҳамчунин шумо, эй занон, ба шавҳарони худ итоат намоед, то
ки, агар баъзе аз онҳо мутеи калом набошанд, ба воситаи
рафтори занон бе калом тобеъ гарданд,
2. Вақте ки рафтори поки худотарсонаи шуморо мушоҳида кунанд.
3. Бигзор зебоии шумо на ороиши зоҳирӣ: гесӯ бофтанд, зевари
тилло бастан ё либосҳои зебо пӯшидан,
4. Балки одамияти ботинии самимӣ дар рӯҳи ҳалиму сокити бефано
бошад, ки ин дар назари Худо гаронбаҳост,
5. Чунон ки як вақте занони муқаддас низ худро бо умед бастан ба
Худо оро меоданд ва мутеи шавҳарони худ буданд.
6. Ба монанди Соро, ки ба Иброҳим итоат намуда, ўро ого
меномид; шумо низ фарзандони вай ҳастед, модоме ки некӣ
мекунед ва аз ҳеч тарсе музтариб намешавед.
7. Ҳамчунин шумо, эй шавҳарон, бо занон, ки зарфи заифтар
ҳастанд, бомулоҳиза рафтор кунед, ва онҳоро ҳамчун ҳамирсонии
файзи ҳаёт мӯҳтарам доред, то ки ба дуоҳои шумо мамонате
нарасад.

5. Дар бораи муносибати бародарии аъзоёни калисо ва дар бораи уқубатҳо барои адолат.

8. Ниҳоят, ҳамаатон ҳамфикр, ҳамдард, бародардӯст, бошафақат,
меҳрубон ва фурутан бошед;
9. Дар ивази бадӣ бадӣ накунед, ё дар ивази лаънат лаънат нагӯед;
баръакс, баракат диҳед, чун медонед, ки шумо барои он даъват
карда шудаед, ки вориси баракат гардед.

10. Зеро, касе ки ҳаётро дўст медорад ва меҳоҳад рўзҳои нек бинад, бигзор забонашро аз бадӣ ногоҳ дорад, ва лабҳояшро аз гуфтори макромез,
11. Аз бадӣ дур шавад ва некӣ кунад, талабгори осоиштагӣ шавад ва дар паи он бошад,
12. Чунки чашмони Худованд сӯи одилон нигаронда шудааст, ва гӯшҳои Ў сӯи дуои онҳо, аммо рӯи Худованд ба муқобили бадкорон аст.
13. Ва кист, ки ба шумо бадӣ кунад, агар шумо дар некӯорӣ ғаюр бошед?
14. Лекин агар барои адолат уқубат кашед, хушо шумо; аз воҳимаи онҳо натарсед ва музтариб нашвед.
15. Худованд Худоро дар дилҳои худ тақдир намоед; ҳамеша тайёр бошед, ки ба ҳар касе ки аз шумо дар бораи умедатон ҳисоб талаб кунад, бо фурӯтанӣ ва эҳтиром ҷавоб диҳед:
16. Бигзор вичдони шумо пок бошад, то онҳое ки рафтори некотанро дар Масеҳ мазаммат менамояд, бо он чи шуморо бадгӯӣ мекунанд, шарманда шаванд.
17. Зеро, агар мутобиқи иродаи Худо бошад, барои аъмоли нек уқубат кашадан беҳтар аст аз он ки барои аъмоли бад уқубат кашад,

6. Масеҳ бо уқубатҳои Худ, ки бар салиб кашидааст, имондоронро сӯи Худо мекашад.

18. Чунки Масеҳ низ барои он ки моро сӯи Худо оварад, як бор барои гуноҳҳои мо уқубат кашид, яъне одил барои золимон ба ҳасби ҷисм кушта шуд, аммо ба ҳасби рӯҳ зинда гардид.
19. Ва дар рӯҳ Ў рафта, ба арвоҳе ки дар зиндон буданд, мавъза намуд.
20. Онҳо пештар беитоат буданд, вақте ки Худо, дар айёми Нӯҳ, пурсаброна интизорӣ мекашид, ҳангоме ки киштӣ сохта мешуд, ки дар он мардуми каме, яъме ҳашт нафар, аз об начот ёфтанд.
21. Ва тимсоли он таъмид аст, ки на шустани нопокии ҷисм, балки ба зимма гирифтани вичдони пок аст ба ҳузури Худо, ки ҳоло моро низ ба воситаи эҳёи Исои Масеҳ начот медиҳад,
22. Ки Ў ба осмон сууд карда, ба ямини Худо нишастааст ва фариштаҳо ва ҳукуматдорҳои ва қудратҳои мутеи Ў шудаанд.

БОБИ ЧОРУМ

Таъсири пурбаракати уқубатҳо ба ҳаёти имондорон.

1. Пас, чӣ тавре ки Масеҳ барои мо ба ҳасби ҷисм уқубат кашидааст, шумо низ бо ҳамон фикр мусаллаҳ шавед; зеро касе ки ба ҳасби ҷисм уқубат кашад, дигар гуноҳ намекунад,
2. То ки боқии умри ҷисмониро на аз рӯи ҳавасҳои одамӣ, балки аз мувофиқи иродаи Худо ба сар барад.
3. Шумо дар замони гузашта ба андозаи кофӣ мисли халқҳо рафтор кадаед, ба нопокиҳо ва ҳавасҳо, ба мастигарӣ, ба ифроткорӣ дар хӯрдан ва нӯшидан ва ба бутпарастии зишт дода шудаед.
4. Ба ҳамин сабаб онҳо мутаҳайир мешаванд, ки шумо бо онҳо дар ҳамон фисқу фучур иштирок надоред, ва дар ҳаққи шумо бадгӯӣ мекунанд;
5. Онҳо ба Худое ки тайёр аст зиндагон ва мурдагонро доварӣ кунад, ҳисобат хоҳанд дод.
6. Зеро барои ҳамин ба мурдагон низ башорат дода шудааст, то ки онҳо ба ҳасби ҷисм ба тириқи одамизод ба доварӣ дучор гардида, вале ба ҳасби рӯҳ ба тариқи Худо зиндагӣ кунанд.

Дар бораи ҳаёт дар калисои имондорон.

7. Аммо фарҷоми ҳама чиз наздик аст. Пас бомулоҳиза ва барои дуо хушбӯр бошед.
8. Пеш аз ҳама чиз ба якдигар муҳаббати пурзӯр дошта бошед, чунки муҳаббат гуноҳҳои зиёдро рӯпӯш мекунад.
9. Якдигарро бешиквоя шикоят меҳмоннавозӣ кунед;
10. Ба якдигар, ҳар яке аз рӯи бахшоише ки ёфтаед, ҳамчун муваққалони неки файзи гуногуни Худо хизмат кунед.
11. Касе агар сухане ба забон ронад, бигзор ҳамчун суханони Худо ба забон ронад; касе агар хизмат кунад, бигзор мувофиқи қуввате ки Худо ба вай медиҳад, хизмат кунад, то ки дар ҳама чиз Худо ба воситаи Исои Масеҳ ҷалол ёбад, ки Ўро ҷалол ва салтанат то абад бод. Омин.

Уқубатҳо барои ҷалоли оянда пок мекунанд.

12. Эй маҳбубон! Аз озмоиши оташе ки барои имтиҳони шумо фиристода мешавад, ҳайрон нашавед, ки гӯё воқеаи ачибе ба шумо рӯй дода бошад,
13. Балки, модоме ки шумо дар уқубатҳои Масеҳ иштирок доред, шодӣ кунед, то ки дар вақти зуҳури ҷалоли Ў низ ба вачд оед ва хурсандӣ кунед.
14. Агар дар ҳаққи шумо ба хотири исми Исои Масеҳ бадгӯй кунанд, хушо шумо, чунки Рӯҳи ҷалол, Рӯҳи Худо бар шумо қарор мегирад: онҳо Ўро хорӣ медиҳанд, лекин шумо ҷалол медиҳед.
15. Бигзор ҳеҷ яке аз шумо ҳамчун қотил, ё дузд, ё бадқирдор, ё фузул уқубат накашад.
16. Аммо агар касе ҳамчун масеҳӣ уқубат кашад, бигзор хичил нашавад, балки барои чунин қисматаш Худоро ҳамду сано хонад.
17. Зеро вақти он расидааст, ки доварӣ аз хонаи Худо оғоз шавад; ва агар аввал аз мо оғоз шавад, пас фарҷоми онҳое ки ба Инҷили Худо итоат намекунанд, чӣ гуна хоҳад буд?
18. Ва агар одил базӯр наҷот меёфта бошад, пас оқибати осӣён ва гуноҳкорон чӣ гуна хоҳад буд?
19. Пас, онҳое ки бар тибқи иродаи Худо уқубат мекашанд, бигзор ҷонҳои худро ба Офаридагори амин супоранд ва некӣ кунанд.

БОБИ ПАНЧУМ

Худи Худо имондоронро мустаҳакам мекунад ва устувор мегардонад.

1. Аз пирони шумо хоҳишмандам ман, ки низ пир ва шоҳиди уқубатҳои Масеҳ ҳастам, ва шарикӣ ҷалоле хоҳам буд, ки бояд ба зуҳур ояд:
2. Рамаи Худоро, ки назди шумост, бичаронед ва ба он назорат кунед, на ба таври маҷбурӣ, балки ба таври ихтиёрӣ, чунон ки мақбули Худост, ва на аз барои тамаи нангин, балки аз сидқи дил,
3. Ва на ҳамчун касоне ки бар мероси Худо ҳукмронӣ мекунанд, балки ба рама намунаи нишон диҳед,
4. Ва ҳангоме ки Сарвари ҷӯпон зоҳир шавад, шумо тоҷи ҷалолро, ки пажмурда намешавад, хоҳед ёфт.

5. Ҳамчунин шумо, эй чавонон, ба пирон итоат намоед; ва ҳамаатон, ба якдигар итоат намуда, фурутаниро дар бар кунед, чунки Худо ба мағрурон муқобилат мекунад, вале ба фурутанон ғайз мебахшад.
6. Пас, дар зери дасти пурзӯри Худо фурутан бошед, то ки Ў шуморо дар замони Худ сарфароз кунад;
7. Ҳамаи ғамҳои худро ба Ў вогузор намоед, зеро ки Ў ба шумо ғамхорӣ мекунад.
8. Ҳушёр ва бедор бошед, чунки душмани шумо, иблис, мисли шери ғуррон гаштугузор карда, касеро мечӯяд, то ба коми худ кашад;
9. Ба вай бо имони қавӣ муқобилат кунед, чун медонед, ки ин гуна уқубатҳо ба сари бародарони шумо низ, ки дар сар то сари ҷаҳон ҳастанд, меояд.
10. Ва Худои ҳар ғайз, ки моро ба ҷалоли абадии Худ дар Исои Масеҳ даъват намудааст, баъд аз уқубати кӯтоҳмуддати шумо, шуморо комил, устувор, қавӣ ва матин хоҳад кард.
11. Ўро ҷалол ва салтанат то абад бод. Омин.
12. Ба воситаи Силвонус, ки ба фикри ман бародари амин аст, ба шумо мухтасар навиштам, то шуморо насихат ва шаҳодат диҳам, ки ҳамин аст ғайзи ҳақиқии Худо, ки дар он шумо қоим ҳастед.

Саломҳо.

13. Калисое ки дар Бобил аст ва мисли шумо интиҳоб шудааст, ба шумо салом мерасонад, ҳамчунин писарам Марқӯс.
14. Ба якдигар бо бўсаи муҳаббат салом гӯед. Бар ҳамаи шумо, ки дар Исои Масеҳ ҳастед, осоиштагӣ бод. Омин.